

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/198/2013/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

139/2013. (V. 29.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2013. március 14-én előterjesztett **panaszát** a 2013. május 29-én – dr. Kozma Ákos elnökhelyettes, testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testület felhívása ellenére a panaszos beadványát aláírásával nem erősítette meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos 2013. március 14-én a Testület elektronikus formanyomtatványán terjesztette elő panaszát, amelyben az alábbiakról számolt be.

2013. március 12-én K. városban a panaszos megjelent a férje szüleinek lakásánál, M. u. 28. szám alatt, mivel tudomására jutott, hogy férje 2013. március 7-én megkezdte 3 éves börtönbüntetését és tudomása szerint közös gyermekük ezen a címen található meg. A történetek előzményeként a panaszos előadta, hogy a férjével a mai napig házasok, nem váltak el, a gyermek elhelyezéséről semmilyen határozat nem született, nincsen korlátozva a szülői felügyeleti joga. A gyermek 2002. december 12-én született és a bejelentett tartózkodási címe az édesanyja tartózkodási helye. A férjével történt szóbeli megállapodás alapján a gyermek az iskola első fél évében – a férje büntetés-végrehajtási intézetbe történő bevonulásáig – az édesapjával, annak szüleinél lakik. A panaszos férje és a nagyszülők kezdeményezték a gyermek családba fogadását, amelyet a B. Megyei Kormányhivatal Gyámhivatala elutasított. Adott napon a panaszos azért jelent meg a nagyszülők lakásán, hogy a gyermeket elvigye,

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

mert ragaszkodik ahhoz, hogy a gyermekét ő nevelje, erről már korábban tájékoztatta a nagyszülőket telefonon. A gyermeket a nagyszülők nem adták át, ezért a panaszos kihívta a rendőröket a 107-es hívószámon. A kikerülő rendőrök azonban nem segédkeztek a panaszosnak a gyermek visszavételében, a panaszos bemutatott elutasító határozat ellenére sem, nem szólították fel a nagyszülőket a gyermek átadására, hanem arról tájékoztatták a panaszost, hogy kérésével forduljon a gyámhivatalhoz, mert ők csak abban az esetben tudnak intézkedni, ha a gyámhivatal kéri ki a gyereket. Elmondták továbbá, hogy csak abban az esetben tudnak segíteni, ha a hivatal kéri ki a gyermeket, mint szülőnek (magánszemélynek) nem segítenek, ezért a panaszos nem tudott arról sem meggyőződni, hogy a gyereke egyáltalán ott van-e. Ezt követően a panaszos elment különböző hivatalokba, többek között a G. városi Gyámhivatalba intézkedni és ott azt a tájékoztatást adták neki, hogy a rendőrnek ilyen esetben kötelessége bemenni és kihozni a gyermeket. Mindezek után a panaszos bemont a G. városi rendőrségre feljelentést tenni, ahol körülbelül 30-40 percvárakozás után foglalkoztak vele. Az adatokat az ügyeletes kezdte el felvenni, amikor lejött az ügyeletes felettese és lehordta a panaszost és kioktató hangnemben közölte vele, hogy ez polgár ügy és forduljon a gyámhivatalhoz vagy bírósághoz, a rendőrség csak hivatali szerv kérése esetén segédkezik a gyermek átadásában.

II.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) szerint „Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában, a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

- a) panasszal fordulhat az intézkedést fogantató rendőri szervhez vagy
- b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kérésétől függően
 - ba) az országos rendőrfőkapitány,
 - bb) a belső bűnmegelőzési és büntelődési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy
 - bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatójabírálja el.”

Az idézett rendelkezések szerint a Testület eljárását – akár személyesen, akár képviselő útján – csak az a személy kezdeményezheti, akit a rendőri intézkedés érintett (illetőleg meghatalmazással a panaszos képviseletében eljáró más személy), ezért a Testületnek vizsgálnia kell, hogy a panasz az arra jogosulttól származik-e.

Ennek érdekében – a Testület Ügyrendjének 7. § (2) bekezdés b) pontja alapján – az elektronikus úton benyújtott panaszok esetén a Testület felhívhatja a panaszost, hogy a panaszát postai úton, aláírásával erősítse meg.

Jelen ügyben az előadó testületi tag 2013. április 3-án kelt levelében a Testületre irányadó hatásköri szabályok ismertetése mellett felhívta a panaszos figyelmét arra, hogy a Testület vizsgálatát csak abban az esetben kezdheti meg, ha aláírásával is megerősített dokumentumban kéri ügyének elbírálását.

A tájékoztató levelet a panaszos – melyben a panasz aláírással történő megerősítésre vonatkozóan a Testület Ügyrendjére történő hivatkozás is szerepelt – a tértivevény tanúsága szerint 2013. április 11-én kézhez vette, azonban az azóta eltelt időszakban a panaszostól nem érkezett a Testülethez válaszlevél, amelyben saját aláírásával megerősítve is kérte volna a Testület eljárását. Tekintettel arra, hogy az elektronikusan benyújtott panaszbeadványt a panaszos a Testület felhívása ellenére nem erősítette meg, így a panasz nem felel meg az Rtv.-ben és a Testület Ügyrendjében meghatározott feltételeknek.

III.

Mindezekre tekintettel a Testület az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése, valamint az Ügyrendje fentebb idézett szakasza alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt elutasította.

Budapest, 2013. május 29.

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag